

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS

ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА –BASIC COURT OF MITROVICA

K.br.106/18

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U MITROVICI – Odeljenje za teška krivična dela, Predsednik sudskog veća sudija Tomislav Petrović, sa pravnom sekretaricom Jasminom Manojlović, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog M.V. iz zbog krivičnog dela Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK, po Optužnici Osnovnog tužilaštva u Mitrovici-Odeljenje za teška krivična dela KT.I.br. 72/2017 od 24.10.2018. godine, koju zastupa Državni tužilac Njazi Redža, posle održanog početnog pretresa dana 11.03.2019. godine doneo, a dana 18.03.2019. godine u prisustvu branioca optuženog javno objavio sledeću:

P R E S U D U

Optuženi M.V. od oca i majke rođene rođen..... godine u živi u selu opština državljanin Republike Kosovo, sa ličnim brojem..... oženjen, otac dvoje dece, saobraćajni tehničar, zapošljen u u srednjeg imovnog stanja, osuđivan Presudom Osnovnog suda u Mitrovici K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine na uslovnu kaznu zatvora u trajanju od dve godine sa rokom provere od tri godine, kao i uslovnom novčanom kaznom u iznosu od 500 (petstotina) eura sa rokom provere od tri godine,

K r i v j e

Zato što je u vremenskom periodu avgust-septembar 2016. godine, u ulozi blagajnika u u nameri sticanja protivpravne imovinske koristi za sebe, prisvojio novac koji mu je bio poveren u službi u vrednosti od 1.511.30 eura, na taj način što sumu novca prispelog od korisnika nije predao blagajni kompanije, niti je brisao iz evidencije dug korisnika koji su izvršili plaćanje,

- Čime je počinio krivično delo Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK.

Na osnovu člana 3, 4, 7, 9, 10, 21, 49, 50, 51, 52, 53, 73, 74, 75 i 76, 425 stav 1 KZRK, člana 39 Zakona o naknadi žrtvama zločina i člana 248 stav 1 u vezi stava 4, kao i člana 365, 366 i 450 ZKP, sud ga

O S U D J U J E

Na KAZNU ZATVORA u trajanju od 30 (trideset) dana.

Optuženi M.V. se OBAVEZUJE da u nadoknadi štetu u ukupnom iznosu od 1.733,38 eura i to na ime glavnog duga iznos od 1.511,30 eura sa kamatom od 8%, što iznosi 222,08 eura, po pravnosnažnosti ove presude.

OBAVEZUJE SE optuženi M.V. da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 100 (sto) eura, a na ime paušala iznos od 30 (trideset) eura, kao i iznos od 50 (pedeset) eura za Fond za nadoknadu žrtvama zločina, a koje troškove je dužan da plati u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravnosnažnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

I Istorijat postupka

Optužnicom KT.br. 72/2017 od 24.10.2018. godine Osnovno tužilaštvo u Mitrovici, Odeljenje za teška krivična dela optužilo je M.V. za krivično delo Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK na način opisan u dispozitivu ove presude.

Sud naglašava i činjenicu da je isti optuženi, to jest M.V. od Osnovnog suda u Mitrovici Presudom K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine oglašen krivim za isto ranije počinjeno krivično delo - Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK i osuđen na uslovnu novčanu kaznu od 500 (petsto) eura i uslovnu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine sa rokom provere od tri godine.

Sud je u ovom predmetu zakazao početni pretres na kojem su prisustvovalе sve stranke i kojom prilikom je optuženi izjavio da se oseća krivim za krivično delo za koje ga optužnica tereti.

Državni tužilac je na početnom pretresu izneo svoj stav da se uz uzimanje u obzir da optuženi priznaje krivicu na dobrovoljan način, bez pritiska i nakon konsultacija sa svojim braniocem i da je sve podržano dokazima koji se nalaze u spisima predmeta predložio je sudu da se prihvati priznanje krivice od strane optuženog.

Zastupnik oštećenog u je na početnom pretresu zatražio i dobio od suda rok od tri dana da podnese odštetni zahtev, što je i učinio na način da je zahtevao da im okrivljeni izmiri pričinjenu im štetu u iznosu od 1.511,30 eura zajedno sa kamatom na taj iznos od 8% što iznosi 222,08 eura, a što sve zajedno sa glavnim dugom iznosi 1.733,38 eura. Zastupnik oštećene je ovaj zahtev podneo i u pismenoj formi a evidentiran kod suda 13.03.2019. godine. Odštetni zahtev oštećenog je saglasan sa članom 218 Zakona o krivičnom postupku koji propisuje formalnu stranu imovinsko-pravnog zahteva.

Advokat optuženog je na početnom pretresu iznela stav da podržava priznanje krivice svog branjenika uz ocenu da smatra da je priznanje krivice podržano dokazima koji se nalaze u spisima predmeta. Po oceni ovog advokata priznanje krivice je učinjeno dobrovoljno od strane optuženog i posle dovoljno konsultacija sa njom kao braniocem. Predložila je sudu da usvoji priznanje krivice optuženog M.V. Predložila je sudu da prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne uzme u obzir više olakšavajućih okolnosti na strani optuženog kao što su: priznanje krivice, to da je iskazao spremnost da nadoknadi štetu koju je izazvao, da se pokajao, da je obećao da u budućnosti neće ponoviti krivično delo, da izdržava porodicu u kojoj ima dvoje dece. Branilac je predložila sudu primenu odredbi člana 75 i 76 KZRK koje uređuju pitanje ublažavanja kazne jer ceni da su ispunjeni uslovi za primenu ovih odredbi KZRK.

Sud ukazuje na sledeće bitne činjenice koje se odnose na osudu po ovoj presudi i na osudu po Presudi K.br. 53/17 od 21.05.2018.godine.

Na početnom pretresu održanom dana 11.03.2019. godine optuženi M.V. je priznao krivicu za krivično delo po Optužnici KT.br. 72/2017 od 24.10.2018. godine, a po kojoj je doneta presuda K.br. 106/2018 od 18.03.2019. godine. Sud je na početnom pretresu a nakon priznanja krivice od strane optuženog proveo postupak po članu 248 ZKP, cenio priznanje krivice od strane optuženog kome je pre toga objasnio posledice i benifite priznanja krivice i utvrdio da je optuženi priznao krivicu nakon dovoljno konsultacija sa svojim braniocem o ovoj krivično-pravnoj stvari pa je saglasno tome sud doneo rešenje o prihvatanju priznanja krivice od strane optuženog, a za krivično delo Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK. Sud je optuženog pre no što je priznao krivicu poučio o pravu da može da prizna krivicu, objasnio mu dobre i loše strane tog priznanja. Priznanje krivice je po oceni suda podržano faktičkim stanjem opisanim u optužnici a priznanje krivice je u saglasju i sa dokazima označenim u optužnici, konkretno dokazi koje je sud cenio u vezi sa priznanjem krivice i to: Dodatni izveštaj broj 2 o sredstvima predatim od plaćanja sa blokovima, Referenca broj..... u potom Izveštaj u br..... od 12.05.2017. godine, potom Odgovor menadžera Službe sa potrošačima A.H. od 11.05.2017. godine, zatim Izveštaj menadžera Službe za potrošače A.H. od 25.06.2017. godine, potom blokovi koji počinju sa serijskim brojem..... a završavaju se sa serijskim brojem..... potom Izveštaj menadžera službe za potrošače A.H. od 19.05.2017. godine, potom finalni Izveštaj o nadzoru nad blagajnom za period od januara 2016. do februara 2017. godine od dana 10.03.2017. godine, koji govori o razduženjima broj..... od 31.08.2016. godine, priznanica o plaćanju vode sa serijskim brojem..... od 29.08.2016. godine, priznanica o plaćanju vode sa serijskim brojem..... od 01.09.2016. godine, potom fotokopije blokova sa serijskim brojem....., ..., ..., ..., ...

Svi ovi dokazi za sud imaju značaj da potvrđuju činjenično stanje opisano u optužnici i svi ovi dokazi su u međusobnom saglasju a takođe su u saglasju i sa priznanjem krivice od strane optuženog M.V. a za krivično delo Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK. Iz tih razloga sud je prihvatio priznanje krivice od strane optuženog M.V.

Nakon svestrane i pažljive ocene svih dokaza pojedinačno i sve njih u njihovoj međusobnoj vezi, te nakon toga njihovog dovođenja u vezu sa priznanjem okrivljenog sud je tako utvrđene činjenice prihvatio kao dokazane. To su po oceni suda odlučne činjenice na osnovu kojih se može uspostaviti logična veza ovih dokaza sa priznanjem optuženog i tako nedvosmisleno zaključiti da je optuženi M.V. u vreme i na način opisan u optužnici počinio krivično delo za koje se tereti.

Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard dokaza van razumne sumnje. Prema opšte prihvaćenom stanovištu dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih se može pouzdano zaključiti da postoji veći stepen verovatnoće da je optuženi učinio krivično delo.

Kako je krivica optuženog M.V. pouzdano utvrđena, te kako nema okolnosti koje bi isključivale njegovu krivično-pravnu odgovornost to ga je sud oglasio krivim i krivično-pravno odgovornim i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od mesec dana pri čemu je imao u vidu sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja pa je zaključio da kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog postoji:

1. Stepem krivične odgovornosti u kojoj je sud našao da su radnje optuženog imale svoje dugo trajanje koje su prestale nakon što je u tim radnjama otkriven. Dokle bi te i takve njegove protivzakonite radnje trajale neizvesno je ali trajanje onih koje je preduzeo navode sud na zaključak da bi se sa pravom moglo zaključiti da bi se one nastavile. Sud podseća na činjenicu da su ove i ovakve radnje optuženog po ovoj presudi i po presudi K.br. 53/17 počele od avgusta 2016.godine i trajale do 22.02.2017. godine kada je otkriven. Optuženi je po oceni suda svojim radnjama iskazao visok stepen krivične odgovornosti i to sa razloga što je sa svojim nezakonitim radnjama otpočeo avgusta 2016. i nastavio ih sve do 22.02.2017. godine što navodi sud na zaključak da bi te radnje i dalje trajale da on nije u njima otkriven.

2.) Motiv izvršenja krivičnog dela. To je po oceni suda namera prisvajanja nezakonite imovinske koristi za sebe a na štetu preduzeća u kome radi a to je u .

3.) Intenzitet ugrožavanja i oštećenja zaštićenog dobra. Sud smatra da je pretio kontinuitet radnje optuženog obzirom da su iste imale dug period vremenskog trajanja a da te radnje nisu prekinute voljom optuženog nego njegovim otkrivanjem od strane nadležnih organa.

4.) Okolnosti pod kojima je krivično delo izvršeno su takođe od bitnog značaja. Naime, optuženi je po oceni suda kao službeno lice iskoristio svoj službeni položaj radi sticanja imovinske koristi.

Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog sud je uzeo u obzir činjenicu da je on priznao izvršeno krivično delo a koje priznanje je na sud ostavilo utisak iskrenosti, pokajao se, obećao sudu da više neće dozvoliti sebi da čini povrede zakona, da je iskazao spremnost da nadoknadi pričinjenu štetu svom preduzeću, te da je priznao krivicu za počinjeno krivično delo, da je porodičan čovek i da ima dvoje maloletne dece koju izdržava zaradom u u .

Sud daje komentar svoje odluke o izrečenoj kazni optuženom i pri tome šire ukazuje na teoriju pozitivnog prava Kosova o svim radnjama optuženog i to onim opisanim u Presudi K.br. 53/17 i radnjama opisanim u ovoj presudi sa kasnijim navođenjem ključnog razloga za ovo šire ukazivanje na teoriju pozitivnog prava Kosova. Naime, optuženi se tereti za krivično delo Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK, a koji član predviđa kaznu zatvora u trajanju od šest meseci do pet godina. Sud ovo iznosi sa namerom da naglasi činjenicu da je

optuženom mogao izreći kao minimalnu kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, a koju kaznu pominje člana 425 stav 1 KZRK. Sud mu je nasuprot te realnosti izrekao kaznu zatvora u trajanju od mesec dana a koja kazna je znatno ispod granica propisane kazne za krivično delo Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK. Pravni osnov za tu i takvu odluku sud je našao u članu 76 stav 1 podstav 1.6 KZRK koji kaže da ako je za predmetno krivično delo propisana kao minimalna kazna zatvora ispod jedne godine ta kazna se može ublažiti do 30 dana. To ublažavanje se može desiti po članu 76 stav 1 ako za to postoje uslovi za ublažavanje kazne iz člana 75 KZRK, a sve to u okvirima koje propisuje član 76 KZRK. Sud je već citirao odredbu člana 76 i njegov stav 1 podstav 1.6 koji govori o mogućnosti ublažavanja kazne zatvora do 30 dana za krivična dela kod kojih je kao minimalnu kaznu zatvora moguće izreći kaznu ispod jedne godine kao što je to slučaj kod krivičnog dela Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK, koji član za ovo krivično delo predviđa kaznu zatvora od šest meseci do pet godina. Pored toga odredba člana 75 u stavu 1 kaže da sud može izreći kaznu ispod granice predviđene zakonom ili izreći blažu kaznu onda kada okrivljeni po članu 75 stav 1 podstav 1.3 prizna krivicu. U konkretnom slučaju optuženi M.V. je priznao krivicu za počinjeno krivično delo pa mu je sud po tom osnovu i izrekao kaznu od 30 dana zatvora, koja kazna je ispod minimuma kazne zatvora za krivično delo koje tretira ova presuda a ta minimalna kazna je šest meseci. Saglasno svemu napred iznetom sud je u predmetnom slučaju optuženom M.V. izrekao kaznu zatvora u trajanju od 30 dana zasnivajući tu svoju odluku na mogućnosti koje predviđaju odredbe člana 76 i 75 KZRK, posebno naglašavajući značaj mogućnosti suda da kaznu ublaži bez ograničenje u njenoj visini u situacijama kada optuženi prizna krivicu. O tom priznanju i njegovom značaju govori napred navedeni podstav 1.3 stav 1 člana 75 KZRK. Optuženi M.V. je priznao krivicu.

Pored svega iznetog sud je u nastavku ove presude naveo i to da u radnjama optuženog opisanim u dispozitivu ove presude i u radnjama optuženog opisanim u presudi K.br. 53/17 našao da postoje elementi produženog krivičnog dela. To što je deo tih radnji kasnije počinjen a ranije mu suđeno a za deo radnji koje su prve počinjene se sudi po ovoj kasnije donetoj presudi je irelevantno sa aspekta zaključivanja suda da se radi o jednom produženom krivičnom delu a da je izrečena osuda u presudi K.br. 53/17 od takvog značaja za sud da pri donošenju ove presude koja nosi broj K.br. 106/18 ne bi bilo u skladu sa načelima humanosti pravnog sistema Republike Kosovo da se za jedno produženo krivično delo koje po teoriji pozitivnog prava ima sve zakonske predispozicije da se njegove radnje kvalifikuju kao produženog krivičnog dela iako se u stvarnosti dešavaju dva glavna pretresa i dva presuđenja više vremenski povezanih radnji optuženog prema istom oštećenom, pa zbog toga izricati dve ozbiljnije kazne. Evidentno je da radnje optuženog iz ove presude i iz presude K.br. 53/17 imaju sve osobenosti jedne radnje izvršenja produženog krivičnog dela. Jednostavnije rečeno po oceni suda da je i u presudi K.br. 106/18 izrečena visina kazne kao u presudi K.br. 53/17 desilo bi se dvostruko kažnjavanje dvema presudama a za radnje koje imaju osobenost jedne radnje u produženom trajanju kao radnje produženog krivičnog dela iz člana 425 stav 1 KZRK. Jeste se u ovoj i ovakvoj realnosti desila i druga presuda sa osudom od 30 dana zatvora i to samo po oceni suda kao blagi nadomeštaj već izrečene kazne u presudi K.br. 53/17. Principi humanosti pravnog sistema nalažu sudu da postupa po principu maksimalnog uvažavanja prava i interesa okrivljenog i opštu nameru pravnog sistema i njegove politike kažnjavanja.

Ocenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje sud je na osnovu prezentovanih dokaza i priznanja okrivljenog zaključio sledeće: da je okrivljeni u vremenskom periodu od meseca avgusta do meseca septembra 2016.godine kao blagajnik u u nameri sticanja protivpravne imovinske koristi za sebe prisvojio novac koji mu je bio poveren u

službi u vrednosti od 1.511,30 eura na taj način što je sumu novca prispelog od korisnika umesto da preda blagajni kompanije zadržao za sebe a pritom nije brisao iz evidencije dug korisnika koji su izvršili plaćanje. Kod ovakvog činjeničnog stanja sud je našao da je optuženi preduzeo radnje izvršenja i prouzrokovao zabranjenu posledicu za svoje preduzeće u kome radi te da se u njegovim radnjama stiču svi subjektivni i objektivni elementi bića krivičnog dela Prisvajanje u službi iz člana 425 stav 1 KZRK.

Postojanost umišljaja na strani optuženog se po oceni suda potvrđuje iz činjenice da je optuženi novac dobijen od korisnika usluga u umesto da preda blagajni kompanije zadržao za sebe a uz to nije izbrisao iz evidencije dug korisnika koji su izvršili plaćanje usluga . Iz ovoga se da zaključiti da je objektivna stvarnost opisana u optužnici onakva kako ju je prikazao Državni tužilac i da se ona može podvesti pod pojam opisa radnje krivičnog dela Prisvajanja u službi iz člana 425 stav 1 KZRK.

U pogledu psihičkog stanja optuženog M.V. u vreme izvršenja krivičnog dela sud je našao da je isti bio u stanju da shvati značaj svog dela i da upravlja svojim postupcima, odnosno da je za izvršenje krivičnog dela za koje je oglašen krivim i krivično odgovoran pošto nije bilo osnova koji bi u bilo kom pogledu dovodili u sumnju ili isključivali njegovu krivičnu odgovornost.

U pogledu psihičkog odnosa optuženog prema izvršenom krivičnom delu sud je našao da se njegovo postupanje svodi u granicama direktnog umišljaja. Po oceni suda direktni umišljaj se karakteriše time što kod učinioca postoji svest o svim obeležjima dela i htenje da se delo izvrši. Stepenn intenziteta elemenata svesti i volje kod direktnog umišljaja je visok. Učinilac zna da svojom radnjom ostvaruje sve bitne elemente bića krivičnog dela uključujući i posledicu čije nastupanje shvata kao realnu mogućnost. On je svestan tih elemenata prilikom izvršenja dela. On takođe hoće izvršenje dela. U pogledu posledice, on hoće njeno nastupanje. Umišljaj mora postojati u momentu izvršenja krivičnog dela. Kod optuženog M.V. taj umišljaj je postojao ocena je suda.

Sud naglašava činjenicu da je po ovoj optužnici, a nakon oglašavanja krivim sud osudio M.V. na minimalnu kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana. Sud će u nastavku ove presude dati šire obrazloženje za izricanje ove minimalne kazne. Sud će u nastavku presude dati širi osvrt na teoriju pozitivnog prava Republike Kosovo koja govori o produženom krivičnom delu. To zato jer radnje optuženog iz ove presude i presude K.br. 53/17 imaju svojstvo radnji produženog krivičnog dela iako se za te radnje donose dve različite presude i to ova K.br. 106/18 i ranije doneta K.br. 53/17. Radnje okrivljenog iz obe presude imaju po teoriji pozitivnog prava sve osobenosti radnje jednog produženog krivičnog dela. U nastavku sledi prikaz teorije pozitivnog prava Kosova o produženom krivičnom delu. Sud pri izricanju ove kazne nije primenio odredbu člana 53 stav 1 KZRK, to jest nije opozvao uslovnu kaznu iz Presude Osnovnog suda u Mitrovici K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine iz sledećih razloga: Optuženi je krivično delo zbog kojeg je osuđen po Presudi K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine počinio u vremenskom periodu od oktobra 2016. do 20.februara 2017. godine, dok je isto krivično delo počinjeno u vremenskoj povezanosti sa krivičnim delom za koje je osuđen presudom K.br. 53/17 i prema istom oštećenom počinio od avgusta do oktobra 2016. godine a koje delo je predmet tretmana ove presude. Odredba člana 53 stav 1 KZRK govori o opozivanju uslovne kazne u slučajevima kada osuđeno lice u toku trajanja roka provere počinio jedno ili više drugih krivičnih dela za koja mu je izrečena kazna zatvora od dve i više godina. Po presudi Osnovnog suda u Mitrovici K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine optuženom su izrečene uslovne kazne i to novčana kazna od 500 eura i kazna zatvora u

trajanju od dve godine sa rokom provere od tri godine. Međutim, sud smatra da nisu ispunjeni uslovi za opoziv ovih uslovnih kazni a ovom presudom i na način kako to predviđa član 53 stav 1 KZRK, jer uslovne kazne iz presude K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine tretiraju krivično delo koje je počinjeno pre no što je doneta presuda K.br. 106/18 i to za krivično delo počinjeno pre krivičnog dela za koje je doneta presuda K.br. 53/17, a koje krivično delo je predmet tretmana ove presude. Pored toga, sud smatra da su u konkretnom slučaju kriminalne radnje optuženog otkrivene u istom vremenskom trenutku tada bi bile primenjive odredbe koje uređuju pitanje produženog krivičnog dela. Do ovakvog zaključka sud dolazi primenom odredbi Krivičnog zakona koje govore o produženom krivičnom delu. Ovo krivično delo po teoriji pozitivnog prava Kosova postoji onda: 1. Kada je isto lice izvršilo dve ili više istovrsnih vremenski odvojenih radnji, od kojih svaka pojedinačno sadrži sva zakonska obeležja istog krivičnog dela, odnosno njegovog privilegovanog ili kvalifikovanog oblika, potom 2. kad postoji određeni vremenski kontinuitet između pojedinih krivično-pravnih radnji, zatim 3. kada sve inkriminisane radnje sa stanovišta, običnog, životnog posmatranja i rezonovanja predstavljaju takvu kontinuiranu delatnost koja čini jednu prirodnu celinu i na kraju 4. da primena konstrukcije produženog krivičnog dela u konkretnom slučaju nije u suprotnosti sa zahtevima kriminalne politike koji su došli do izražaja u pozitivnim krivično-pravnim propisima. Ovo su obavezni ili stalni uslovi ili elementi produženog krivičnog dela, dok je za postojanje uslova pod tri koji je u stvari centralni, ali istovremeno i najsporniji uslov bilo potrebno da bude ostvaren najmanje jedan od pet takozvanih varijabilnih ili alternativnih elemenata (iskorišćavanje iste prilike, istovrsnost predmeta dela, jedinstvo prostora, istovetnost oštećenog, jedinstveni umišljaj i dr.).

Iako je gore navedeno pravno shvatanje imalo veliki uticaj na sudsku praksu, po teoriji pozitivnog prava Republike Kosovo, uslov da je delo dobilo vid celine, da predstavlja celinu, u stvari i ne predstavlja uslov, već se time samo ponavlja ono što je osnovna karakteristika produženog krivičnog dela. To zato što uslovi za postojanje produženog krivičnog dela upravo treba da daju odgovor na pitanje kada više krivičnih dela dobija vid takve celine da ih treba smatrati jednim krivičnim delom. S tim u vezi prema teoriji pozitivnog prava Kosova produženo krivično delo čini više istih ili istovrsnih krivičnih dela učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istog učinioca, koja predstavljaju celinu zbog postojanja najmanje dve od pet okolnosti koje Zakon navodi. To su: istovetnost oštećenog, istovrsnost predmeta dela, korišćenja iste situacije ili istog trajnog odnosa, jedinstvo mesta ili prostora izvršenje dela ili jedinstven umišljaj. To znači da se za postojanje produženog krivičnog dela kumulativno zahteva ostvarenje tri uslova, s tim što je za postojanje trećeg uslova neophodno da budu ostvarene najmanje dve od pet navedenih okolnosti. Tri obavezna uslova kao što se vidi su: 1. istovetnost ili istovrsnost krivičnih dela, 2. Vremenska povezanost i 3. Da učinjena dela predstavljaju celinu zbog postojanje najmanje dve od navedenih pet okolnosti.

Istovetnost ili istovrsnost krivičnih dela procenjuje se prema njihovoj pravnoj kvalifikaciji. Zakon Republike Kosovo dozvoljava da se konstrukcijom produženog krivičnog dela obuhvate ne samo istovetna već i istovrsna krivična dela. Reč je o pravnoj istovetnosti ili istovrsnosti, a ne o faktičkoj. Istovrsnost postoji onda kada je u pitanju osnovni, kvalifikovani ili privilegovani oblik nekog krivičnog dela. Pri tome, nije nužno da ti oblici budu propisani u okviru iste norme, odnosno istog člana KZRK.

Uslov koji zahteva vremensku povezanost se utvrđuje pomoću orijentacionih kriterijuma koji mogu da pomognu prilikom njegovog utvrđivanja, kao što je vrsta i priroda krivičnog dela, način izvršenja pojedinih dela i slično. Ono što je bitno, što je duži vremenski

razmak između pojedinih krivičnih dela, manje ima osnova da se zaključi da je ovaj uslov ostvaren.

Treći uslov, to jest da učinjena dela predstavljaju celinu jeste najkompleksniji uslov jer je neophodno ceniti postojanje pet okolnosti, od kojih najmanje dve moraju biti ostvarene da bi taj uslov postojao. Prva okolnost je da postoji ISTOVETNOST OŠTEĆENOG. Oštećeni bi se mogao shvatiti u smislu pasivnog subjekta ili u smislu pojma oštećenog kako se on određuje u krivično-procesnom pravu. Teorija pozitivnog prava Kosova prihvata pojam oštećenog u smislu krivično-procesnog prava, što odgovara širem pojmu pasivnog subjekta u krivičnom pravu. Naravno, stav je teorije pozitivnog prava Kosova, pod ovim pojmom se podrazumeva i pravno lice. Pored istovetnosti oštećenog i ISTOVRSNOST PREDMETA DELA znači da je radnja izvršenja preduzeta na objektima koji su iste vrste. Istovrsna krivična dela imaju svakako isti zaštitni objekat. KORIŠĆENJE ISTE SITUACIJE ILI ISTOG TRAJNOG ODNOSA znači postojanje okolnosti koje omogućavaju ili olakšavaju izvršenje krivičnog dela. Trajni odnos jeste odnos pravnog ili faktičkog karaktera koji traje duže vreme. JEDINSTVO MESTA ILI PROSTORA se odnosi ili na određeno mesto u geografskom smislu ili na jedan tačno određeni zatvoreni ili otvoreni prostor. Okolnost koja ima izrazito koheziono dejstvo u smislu da učinjena dela predstavljaju celinu jeste jedinstveni umišljaj. Njega treba shvatiti u užem smislu, to jest kao umišljaj u odnosu na produženo krivično delo kao celinu.

Napred navedena stanovišta pozitivnog prava Republike Kosovo sud navodi da bi svako mogao da shvati ono što će sud navesti o radnjama optuženog opisanim u ovoj presudi i presudi broj K.br. 53/17 od 30.05.2018. godine. Ova presuda koja nosi broj K.br. 106/2018 govori o krivičnom delu okrivljenog M.V. počinjenog tokom avgusta – septembra 2016. godine, a presuda K.br. 53/17 govori o istom krivičnom delu počinjenom od istog optuženog – M.V. prema istom oštećenom od oktobra 2016. do 20. februara 2017. godine. Ova krivična dela isti optuženi je počinio radeći na poslovima blagajnika u Mitrovici. Sve ovo sud navodi da bi ukazao na primenjivost odredbe člana 81 KZRK. Nesporno je da su prisutni baš svi uslovi objektivne i subjektivne prirode za postojanost produženog krivičnog dela kod radnji optuženog opisanih u presudama K.br. 53/17 i u ovoj presudi K.br. 106/18. Međutim i pored ove realnosti desilo se da su organi postupka – Policija i Tužilaštvo prvo otkrili i optužili deo radnji optuženog M.V. počinjenih od oktobra 2016. do 22. februara 2017. godine zbog kojih je osuđen Presudom K.br. 53/17 od 21.05.2018. godine, a onda radnje počinjene tokom avgusta i septembra 2016. godine i koje su predmet odlučivanja po ovoj presudi. Međutim, sud je prilikom donošenja ove presude broj K.br. 106/2018 sudio za radnje optuženog počinjene pre radnji opisanih u presudi K.br. 53/17 i izrekao minimalnu kaznu zatvora od 30 dana rukovođen načelima humanosti pravnog sistema Republike Kosovo. Sve to pri činjenici da se posmatrano sa aspekta objektivnosti radi o radnjama iz krivičnih dela optuženog, a opisanih u obe presude koje se mogu, posmatrane kao celina podvesti pod pojam produženog krivičnog dela Prisvajanja, pa po oceni suda ne bi bilo pravično i za ova krivična dela iz ove presude izricati kaznu kao u presudi K.br. 53/17. To jeste bilo moguće ali bi, po oceni suda to narušilo principe pravde i pravičnosti, jer da je se za sva krivična dela iz obe presude sudilo istovremeno izrečena da kazna u presudi K.br. 53/17 ne bi bila znatnije drugačija – oštrija. Pored ove realnosti sud je pri izricanju kazne po ovoj presudi imao u vidu i odredbe člana 76 stav 1 podstav 1.6 KZRK koji kaže: „Ako je za krivično delo predviđena kao najblaža kazna kazna zatvora ispod jedne godine, kazna se može ublažiti do 30 dana kazne zatvora i to onda kada postoje uslovi iz člana 75 KZRK i to u okvirima koje propisuje član 76 KZRK. Ovaj član 76 KZRK u podstavu 1.6 stava 1 kaže da ukoliko je kao minimalna kazna za krivično delo propisan zatvor od najmanje jednu godinu ta kazna se

može smanjiti do najmanje 30 dana zatvora. Pored toga odredba člana 75 u stavu 1 podstav 3 kaže da sud može izreći kaznu zatvora ispod granica utvrđenih zakonom kada optuženi prizna krivicu. Pri činjenici da je optuženi M.V. tokom postupka priznao krivicu stvorio je preduslov da sud ublaži kaznu ispod minimuma utvrđenog u članu 442 stav 1 koji iznosi šest meseci, a sve to primenom napred citiranih odredbi člana 76 i 75 KZRK.

Pored navedenog sud naglašava i činjenicu da je branilac optuženog advokat podnela zahtev za zamenu izrečene kazne zatvora optuženom M.V. od 30 dana novčanom kaznom kako to predviđa član 47 KZRK. Ovaj zahtev ovaj advokat je podnela 25.03.2019. godine u formi pismenog podneska, a sve to pri činjenici da je predmetna presuda objavljena 18.03.2019. godine i to u odsustvu optuženog M.V. Po oceni suda član 47 je primenjiv samo ako predlog za zamenu kazne zatvora novčanom kaznom dođe tokom objavljivanja presude kada je sudsko veće još na okupu i može da pristupi odluci po usmeno ili pismeno iznetom zahtevu, ali ne i nakon što se sudsko veće povuče i prestane da bude na okupu.

Iz napred iznetih razloga ova presuda daje obrazloženje zašto u ovoj krivično-pravnoj stvari prema optuženom M.V. u sud pri donošenju ove presude nije primenio odredbu člana 53 stav 1 KZRK koja govori o opozivu uslovne osude i precizira da se taj opoziv dešava samo kad je jedno ili više novih krivičnih dela počinjeno u vreme trajanja roka provere po ranije donetoj i pravnosnažnoj, dakle izvršnoj presudi čija postojanost nije više promenjiva kategorija obzirom da je nastupila njena pravnosnažnost. U ovoj presudi sud tretira radnje optuženog počinjene pre radnji zbog kojih je presudom K.br. 53/17 izrečena uslovna kazna.

O imovinsko-pravnom zahtevu

Kako je oštećena _____ u _____ preko svog ovlašćenog predstavnika podnela imovinsko-pravni zahtev i kako je isti u skladu sa članom 218 Zakona o krivičnom postupku to je sud odlučio da usvoji taj zahtev i dosudi naknadu štete od strane optuženog u iznosu od 1.511,30 eura sa pripadajućom kamatom od 8% a koja kamata iznosi 222,08 eura, što čini ukupan iznos obaveze okrivljenog prema oštećenom 1.733,38 eura.

Sud je takođe obavezao optuženog M.V. da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 100 eura a da na ime paušala plati iznos od 30 eura kao i iznos od 50 eura za Fond za nadoknadu žrtvama zločina i da te troškove plati u roku određenom u dispozitivu ove presude.

Na osnovu iznetog odlučeno je kao u izreci ove presude.

OSNOVNI SUD U MITROVICI
Odeljenje za teška krivična dela
K.br. 106/18, dana: 18.03.2019.godine

Pravna sekretarica,
Jasmina Manojlović

PREDSEDNIK SUDSKOG VEĆA,
Tomislav Petrović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se uložiti žalba u roku od 15 dana od dana prijema presude Apelacionom sudu u Prištini, a preko ovog suda. Žalba se mora predati u dovoljnom broju primeraka i to za drugu stranu i jedan primerak za sud.